XV. évfolyam. Czelldömölk, 1919. október 26. 58. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Egyes szám ára darabonkint 60 fillér.

Felelősszerkesztő és kiadó: DINKGREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Dinkgrevé Nándor könyvnyomdája Czelldömölkön, ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

MUZEUM KÖNYVTÁRA

Lapszemle.

Schweitzi lapszemle.

Neuer Zuricher Nachrichsten okt. 4. A carizmus legvadabb hagyományait megszégyenitő rémuralom tartotta az önérzetes büszke magyar népet szolgai függésben. A zsidóság a másult rárakott bántalmazásokért és korlátozásokért itt vett magának rémes bosszut, főleg mert Galiciából és Lengyelországból tódult be egy keleti zsidó elem, akik nemcsak a Kun Béla által bucsubeszédjében annyira kárhoztatott korrupciót és önzést hozták magukkal, hanem a megtorláš kegyetlenségének minden keleti fantáziát megszégyenitő módszerét is. A nép, most hogy felszabadult, mindent elkövet, hogy a hatalmat kezéből ki ne engedje és a rémület szörnyü napjai után a Jelenések Könyvében megjövendölt krisztusi ország van a magyarok között készülőben. A cikk elmondja az ukrán tisztek bestiális megöletését, Ferry város elnyomatását, melyben Szamuelly Kun Béla felszólitására a legvadabb kegyetlenséggel járt el és részletesen beszámol a Lenin fiuk gaztetteiről. — A többi schweizi laptársaival együtt megirja, hogy a magyar ügyészség Károlyi Mihály ellen lopás, hütlen kezelés és sikkasztás miatt eljárást inditott.

Tribune de Geneve okt 2. Hosszabb cikket közöl az oláhok által sulyosan elnyomott Besszarábiáról. Románia Besszarábia egy esztendős uralma alatt ugymond igen érdekes tapasztalatot szerezhetett. Besszarábia egy éven belül százszorta jobban oroszosodott el, mint a cárizmus százados uralma alatt. Az egész ország egységes hangulata, a legféktelenebb romángyülölettől van áthatva és mindenki szenvedélyesen kivánja az egyesült Nagyoroszországhoz való visszacsatoltatását. A románok e meglepő eredményhez a fanatizmusnak és nemzeti terrornak végsőkig feszitett politikájával jutottak. A tanitás kivétel nélkül csak románul folyik, az istentisztelet kötelező nyelve a román. Ennek következménye természetesen, hogy a templomok és iskolák kiürülnek. Az országot szószoros értelemben kifosztották, bevetetlenül maradt. Minden faluban titkos rendőreik dolgoznak és a legkiméletlenebb büntetések, főleg testi fenyitések napirenden vannak, ha valaki a legcsekélyebb mértékben is nem tanusitja Nagyromániával szemben a kötelező respektust. A hatósági közegek részéről a sikkasztások és zsarolások megszokott dologgá váltak. A kétségbeesett lakosság szenvedélyesen várta a bolsevikiek megérkezését, sőt maga a burzsoázia bennük látta megmentőit, mert a bolseviki zsarnokságot még a bukaresti tiranismusnál is többre becsüli.

Francia lapszemle.

Le Journál okt. 8. Néhány fontos szükségleti cikk árát közli: E szerint a csokoládé kilója 5, 6 fr., burgonyáé 30—40 centimé, marhahus elsőrendü 13 fr., ürü 9·40 fr., borju 16·30, 15 és 13 fr. (és az árjegyzék is igazolja, hogy a korona mai alacsony árfolyama egy korona egyenlő 5 centimé, nem felel meg a korona tényleges értékének, mert az árfolyam szerint egy frank egyenlő volna 20 koronával, vagyis nálunk az elsőrendü marhahus árának akkor, amikor annak Párisban kilója kb. 15 fr., 260 koronának kellene lenni kilónkint, pedig nálunk a marhahus ára 30—40 korona kilónkint.

Le Matin okt. 11. A legfelsőbb tanács meghallgatva Sir Georg Clark kijelentését a magyarországi állapotokról, elhatározta, hogy ujabb megfontolás tárgyává teszi a kérdést. Egyben elhatározták, hogy nemzetközi bizottságot fognak Budapestre küldeni, hogy pontos jegyzékbe foglalják, mi mindent rekviráltak el a románok Magyarországról.

Angol lapszemle.

Morning Post okt. 8. Reuter jelentés alapján megemlékeznek, hogy Syr William Good tárgyalásokat folytatott Fridrich miniszterelnökkel, Korányi pénzügyminiszterrel, Ereki élelmezési miniszterrel. Good tudomásukra hozta, hogy a legfelsőbb gazdasági tanács bizonyos feltételek mellett hajlandó megengedni nekik, hogy a külföldön élelmiszert vásároljanak. Fridrich üdvözölte a tervet, de rámutatott arra, hogy a román rekvirálások következtében Magyarországnak mindössze 500 lokomotivja és 3600 vaggonja maradt. A jelenlegi élelmezési nehézségeket is elsősorban a román megszállásnak tulajdonitja. Az állapoton lényeges javulás mindaddig nem állhat be, amig a legfelsőbb tanács nem kényszeriti a románokat, hogy a kapott instrukciókat tiszteletben tartsák. Az élelmezési miniszter adatai, melyeket Mr. Butler és más brit képviselők ellenőriztek, nagy hiányt mutatnak a jelen évre zsirban, cukorban, tejben és gabonanemüekben. Ezzel szemben eddig az összes entente jelentések (valószinüleg román beállitás következtében) ugy szóltak, hogy Magyarország nemcsak saját magát képes élelmezni, hanem még szomszédos országokat is. Good meglátogatta a román főmegbizottat, Diamandit és tiltakozott az ellen, hogy Magyarországból élelmiszereket vigyenek el, 9000 tonna magyar gyapju Romániába való kivitele ellen. Követelte, hogy ezt a gyapjumennyiséget megtartsák biztositékul azokért az élelmiszerekért, amelyeket szövetségesektől kérnek, hogy az éhinségnek elejét vegyék. Diamandi és Marderescu később tényleg parancsot is adtak, hogy a gyapjut visszatartsák. Fenntartották azonban, hogy igazságtalan dolog, hogy az egész élelmiszerválságot a román megszállásnak tulajdonitják.

Olasz lapszemle.

II. Secolo okt. 8. A viszony románia és S. H. S. állam között egyre feszültebb, a Bánát és Baranya kérdése folytán. A két állam között — azt lehet modani — diplomáciai közlekedés sincsen. A szerb kormánynak a román kormányhoz intézett több jegyzéke válasz nélkül maradt, igy az is, amellyel Szerbia felszólitotta Romániát, a megigért szénre vonatkozó egyezmények teljesitésére, mely szénre Szerbia még ma is várakozik. Ennek folytán a szerb kormány közölte a bukaresti kormánynyal, hogy Románia felé minden kivitelt megszüntetett.

Cseh-szlovák lapszemle.

Bochémia okt. 10. »A Habsburgok monarchista propagandája Schweitzban« cim alatt közli az olasz »Zapocs« tudósitójának Cingarallinak jelentését arról a monarchista propagandáról, melyet Károly excsászár és követei, nevezetesen a bécsi keresztényszociálisták, Mataja volt osztrák miniszter, gróf Cernin volt külügyminiszter és Walsere pápai nuncius Sehweitzban kifejtenek. A pénzerre a propagandára többnyire Schweitzból kerül ki. A bécsi Reichsport nyilván állandó összeköttetésben van a Schweitzban tartózkodó monarchisztikus körökkel. A tudósitó közli Windischgrätz hercegnek azt a kijelentését is, hogy Wien nemsokára az osztrák császárság fővárosa lesz.

Prager Tagblatt okt. 10. A Brünben megjelenő Swoboda cimü lapnak irják Párkánynáról: A magyarok a demarkációs vonal mögül ismét revanzsot hirdetnek, ha a kommunistáknak — igy mondják a magyarok — nem sikerült a Slovákiát visszahóditani, hát majd elintézik ezt a fehér gárdisták. Budapestről jövő utasok azt beszélik, hogy Budapesten már örülnek, hogy 70.000 fehér gárdista ki fogja verni a cseheket Szlovákiából. Azt is hirdetik, hogy az entente a cseheknek mindössze csak 8 magyar vármegyét fog adni. A magyarok azt modják, hogy nem félnek a csehektől, dacára a sok cseh ágyúnak. A magyarok mindenről, ami Slovákiában történik, jól vannak informálva. Az átjövetel Slovákiából a magyarokhoz az ujabb időben nagyon meg lett könnyitve és igy nem lehet csudálkozni azon, hogy a fehérgárdisták harci kedve növekedik.

Vedernik. Prava Lidu okt. 10. Budapestről érkező hirek szerint magyar körök számitanak az Angolország és Románia között állitólag létező viszályra és ennek a reménynek adják oda magukat, hogy Budapest megszállása után nem lesz lehetetlen az egész Szlovákiát visszahóditani Magyarországnak, mert sehogysem akarnak belenyugodni, hogy Szlovákia a magyar köztársaság részére véglegesen elveszettnek tekintessék.

Román lapszemle.

Chomarem okt. 2. A lugosi Drapelul cimü lap bojkottra hivja fel a román polgárokat azokkal az idegenekkel szemben, akik nem tudnak románul abban a hitben, hogy ezáltal a gyulafehérvári határozatokat fogja érvényesiteni és egy olyan politikát inaugurál, amely a nemzetiségi kisebbségek clausuláját tisztára feleslegessé teszi. E cikkre válaszol a Tomisano s azt mondja, hogy nincs jogunk egy más néphez tartozó kereskedőnek romlására törni, mert nem tud románul, bár igaz, hogy minden polgár kötelessége a hivatalos nyelvet elsajátitani. (De a magyar nyelvre ezt nem ismerték el!)

Aktok a kommunizmus idejéből.

Irta: Porkoláb István.

II.

A nemzetközeik.

— Hát ez micsoda csudabogár?

— Nem csudabogár ez, hanem csudaszörny. A legundokabb szovjetszülemények egyike. De tessék csak kinézni — biztat utitársam — ott, a vonat előtt, láthát belőlük diszpéldányokat.

Kitekintek az ácsorgó vonat ablakán és nézek. Látok egy szakasznyi »katonát« és már is tisztában vagyok »a nemzetközieckkel.« A külsejük mindent megmond.

Ruházatuk: orosz, olasz, román, szerb, magyar katona ruhadarabok mindenféle fegyvernem változataiból tikitóan összeválogatva. A nyelvük, mint a ruházatuk: valami zagyva keverék. A magyar szó tulnyomóan hangzik, amint össze-vissza kiabálnak, de vegyül belé szláv, germán, francia, olasz szó is. Egyébként pedig egy-egy tanulmányfő volna valamennyi Lombrosónak: született gyilkosok, rablók, utonállók. Minden nemzet sőpredékéből összeverődött horda: fegyencek, katonaszökevények, kiknek se otthona, se hazája, se Istene, se vallása; akiket senki haza nem vár, senki nem szeret, egy ország be nem fogad, csak a börtön, vagy a bitófa — és a magyar tanácsköztársaság. Annak a »katonái« ezek!

A vonat soká állt és én soká szörnyűködhettem el rajtuk. Hát mikor a nótájukra gyujtottak. Vagy hatféle nemzet legtrágárabb szavai a Marseilles dallamára rimekbe szedve. Még a legfeketébb néger nő is elpirulna ennek a hallására. Az egész hosszu vonatot a borzadály néma csöndje nyügözte le. Ember nem talált szót a hallott ocsmányságra, még a többi vöröskatonák is megbotránkoztak, hallgatott és ugy huzódott tőlök mindenki, mint a fertőző ragálytól. De ők ezt nem vették észre, talán azt hitték, hogy a hallgatás tetszést jelent és fujták, orditották szennyes »nótájukat« kipirult arccal, mosdatlan szajjal végig az egész utvonalon. És — uramfia! — akadt »nő«, aki velük fujta! Nő! Dehogy. Csak épen hogy szoknyát visel, — aminthogy amazok se emberek már, csak ruhát hordanak. Állat az emberben, — itt szemléltető képen volt látható.

Megelégeltem a látás hallást, visszahuzódtam helyemre.

— Nos? — szólt utitársám kérdőn — ugy-e valóban csudaszörnyek ezek?!

— Valóban azok.

— Maguk a vörös parancsnokságok is félnek már tőlük, igyekeznek is minél meszszebbre tessékelni őket. Most a szerb-horvátszlavon demarkációnális vonalon vannak, leginkább a Mura—Dráva mentén. E vidék lakossága beszélhet gazságaikról. Fegyelemről persze, szó sincs. Mindenki »a saját szakállára dolgozik.« Megis mondják; nekik nem parancsol senki, még Kun Béla sel Élelemszerzésüknek megszokott módja, hogy ellepik, a vonaluk körül levő falvakat s ott lakmároznak. Legjobban szeretik a sertéspecsenyét de megelégesznek borjuval, tehénnel, ökörrel, majorsággal is. Mint a sáskaraj, hirtelen megjelennek valamelyik gazdaház udvarán s *magával a gazdával, vagy házanépével* a kiválasztott állatot leöletik, elkézzittetik, s ha van, a borával együtt elfogyasztják. Azután — fizetés gyanánt — a gazdát felholtra verve otthagyják. És ez igy megy nap-nap után.

— Ilyenekre van bizva Magyarország határának a védelme. Reájuk: *ellenségre*, akik nem a szemközt álló jugoszláv csapatokban, hanem a magyarság szine-javában látják a legnagyobb ellenséget. A fegyverük sohasem előre van irányitva, hanem mindig hátra. Nem a hazát védik, nekik ez ismeretlen fogalom, hanem a saját bőrüket — féltik. Lőne csak az a szerb odaát egyetlen egyet is, futva hagyná ott az állását valamennyi. De nem lő, mert a szerb is csak ilyen. Megértik ők egymást nagyon jól. Egyesült erővel lopnak, rabolnak, fosztogatnak és ha ugy kerül gyilkolnák is. A vörös átjár a szerbhez, a szerb átjár a vöröshöz.

— A vonalon át csempészék, ügyesbajos emberek, a hazájukból vadként üzött menekülők igyekeznek át. Átmenni persze egyáltalában tilos, de a protekció, szerencse, ügyesség szerencsés átjutást biztositanak. Ám vannak, akik ezen kellékekkel nem rendelkeznek, vagy pechesek s a rossz sorsuk a vörösek kezébe juttatja őket. Ha nem »gyanus«, akkor csak kirabolja, esetleg hagy valamit nála, hogy a szerbnek is maradjon és tovább ereszti. Aztán füttyent egyet a 20—30 lépésnyire álló szerb »kameradnak«, jelezvén, hogy »jó pasas megy«. A szerb aztán elveszi, ami még nála maradt, ha mást nem talál, a rajta levő ruhát. »Most mehetsz« és rá huz egy jót a puskatussal. Ha gyanus és itt minden »gyanus«, akkor már a vörös mezitelenre vetkőzteti és ha agyon nem üti — visszakergeti. Próbálhat szerencsét másfelé.

— — — —

Igy festett a demarkácionális vonal és az azt megszállva tartó »katonaság« azokban a napokban, mikor mi átmenendők voltunk rajta.

Szép kilátások!

De azért mégis átmentünk. (F. köv.)

Széljegyzetek.

A pesti sajtó most már lepasszolt része azt akarja, hogy feledjünk. Feledjük el, hogy üldözött, elnyomott, végigkinzott faj volt a keresztény magyarság az utóbbi időben saját országában. Feledjük el azt, hogy az országot tönkretették, kirabolták, kipusztitották. Feledjük el, hogy esztelenül feláldozták a munkásságot a Tisza vizének táplálására, a polgárságot pedig kinozták, gyilkolták, a senkinek nem vétő apácáknak mellét vágták le és szentképeket ragasztottak helyébe és ugy gyilkolták meg őket. És most feledjük el, hogy a románokat nem akarják elengedni, hanem miliókat dobnak oda, csakhogy maradjanak. — Hát van-e kedvünk feledni?

—

A pesti rendőrség nap-nap után derit fel ujabb eseteket. Megtalálták Szamuelly lá-

dáját, melyben templomi dolgok voltak elraktározva, a népbiztosok elrejtett négy millió képpénzét, most Korvin Klein Ottó idegen pénzét. Kiszült, hogy Károlyi Mihály is milliókat vágott zsebre házipapjával, a csirkefogó Hock Jánossal együtt. Garami szociálista vezér csak 100.000 koronát zsebelt, a többiek jobban gondoskodtak magukról. Ők ugyan szépen megváltották az országot — pénzétől.

A félemberek és gyászmagyarok pártot csináltak, mely a liberálizmust akarja feltámasztani. Azt a liberálizmust, mely az országot kiszolgáltatta a galiciaiaknak, amelyik átjátszotta az ország vagyonát a bankoknak, amelyik tenyésztette a közéleti romlást, a melyik nem törődött a munkással, csak a hatalmas bankárokat, gyárosokat támogatta. Kinek kell ez ma? Akik még mindig a bankok zsebében vannak.

—

A tél itt van nemsokára. Kemény tél lesz. Az országnak alig van szene, a munkakedv mindenütt lelohadt, még Poroszországban is jóval kevesebbet termelnek most, mint azelőtt. Bécs éhinség és megfagyás előtt áll. Hát nálunk? A szovjettgazdálkodás tönkretette bányáinkat, a munkások egy részét belefojtotta a Tiszába, a többit demoralizálta. Az erdélyi és felsőmagyarországi fa a románoké és cseheké. Bizony rossz kilátásaink vannak és ha a télen fázunk, köszönhetjük a tavaly őszi forradalomnak, mely miatt az ország legjava elveszett, azért hogy gazember Károlyiak és Kun Béláék, még a megmaradt részét is tönkretehessék.

—

A Dunántul már-már egészen megszabadult a román ellenségtől. Minden bámulatunk, hálánk és hódolatunk a Rákóczyak uj ivadékáé, a nagy magyarok mostani utódáé: Horthy Miklós fővezéré. Ő és Lehár ezredes mentették meg minket a kipusztulástól.

Az Egyesült Keresztény Párt hivatalos közleményei.

Pártiroda: Sági utca »Bárány«-vendéglő. Hivatalos órák 9—12-ig.

Értesités.

Értesitem a községek elnökeit és vezetőségét, hogy az Egyesült Keresztény Párt hivatalos helyiségét Sági-utcába Bárány-vendéglőbe helyezte át. Ide cimzendők a pártnak szóló levelezések és mindennemü megkeresések. Pártügyekben hivatalos órák alatt d. e. 9—12 ig lehet felvilágositást szerezni.

Értesitem a t. közönséget, hogy az Egyesült Keresztény Párt támogatásával mai naptól kezdve megindul a keresztény sajtotermékek utcai árusitása. Nevezetesen a *Nemzeti Ujság* napilap, *Uj Nemzedék* napilap, *Képes Krónika* képes hetilap és a *Vasvármegye* napilap. Minden keresztény ember keresztény sajtoterméket vásároljon, olvasson. Vásárlásához alkalmat és módot nyujtunk.

Csiráky, prop. biz. elnök.

—

Felhivás.

Felhivjuk az Egyesült Keresztény Párt járási tisztikarát, választmányát és a községeknek elnökeit, hogy a minden csütörtökön délelőtt 9 (uj időszerint 10) órakor tartandó vezetőségi gyülésen megjelenni szeveskedjenek. Azon ellanyhulás, mely az utóbbi hetekben észlelhető s nemtörődömség, melyet a megválasztottak a vezetőségi ülések iránt tanusitanak, egy csöppet sem szolgálják azon eszmét és célt, melyet kitüzénk. Tartsa kötelességének minden megválasztott tag megjelenésével, működésével a párt érdekeit előmozditani. Kitartással és tüzdelemmel érhetjük el azon célt, mit kitüzénk: kereszényeknek egy táborba tömörülve dolgozni kell.

Pártvezetőség.

—

Értesités.

Értesitjük a propaganda bizottság t. tagjait, hogy gyüléseinket hetenkint kétszer (kedden és csütörtökön este 8 órakor tartjuk. Tekintettel, hogy tárgysorozatunk a rendelkezésünkre álló 2 óra alatt alig tárgyalható le, kérjük inkább előbb, de legalább a fenti időre pontosan megjelenni. *Elnökség.*

HIREK.

MOVE-ünnepély. Az idő is eléggé kedvezett, ami jó hatást váltott ki belőlünk s örömmel készültünk az ünnepélyre. Délelőtt 11 órakor térzene volt, mely jó beharangozója volt a délutáni mulatságnak, szép és kedves közönség verődött össze. A rendezőség már délután 1 órakor gyülekezett a katonai parancsnokság épületében s még nem volt 2 óra, minden hölgy helyén, sátrakban árulta a különféle jó holmikat. 2 órakor vette kezdetét az ünnepély, a közönség megrohanta a pénztárakat s hirtelen ellepte a Szentháromság-teret. Pénztáraknál dr. Hetthéssyné, dr. Novákné, dr. Tóthné, dr. Havassy és Póczik Ferenc buzgólkodtak, hogy minél inkább biztositsák az ünnepély anyagi sikerét. Hogy az ünnepélyre belépünk, Hetthéssy, Horváth és Váralyay hölgyek virágcsokrot sóznak nyakunkba, odább Egerszegi Mici, Reich Margit és Königheim Etus fognak le bennünk, hogy kivetik a jövendőt. Levelet kap, rövid idő mulva vőlegény lesz, mondják, mit megköszönve, tovább állok, pár koronával megkönnyebbülve. Majd éktelen lárma közepette megjelenik Kanka, ez a kedves, bohém, örökké vidám fiatalember s egy handlé maszkjában szórakoztatja a publikumot, nyomában folyton egy gyerekseregg. A lacikonyhákhoz a kellemes pörkölt illata vezet bennünket, dr. Havassyné és Huchthausenné sürögnek-forognak, hogy minél gyorsabban kiszolgálják a sok vendéget, tovább megyek a zenekar mellett elhaladva a boros sátorhoz, ahol Perneczky nővérek és Dávid Boriska kellemes italokat árulnak. Mellette mindjárt a süteményes sátor volt Bayerné, Joó Lidike és Németh Lujza pumpolták a publikumot. Ezen az oldalon eljutottam a vegyes sátorba, Fekete százados, Szalóky Róza és még többen árultak minden jót. cigarettát, szivart, süteményt. Volt azonban bábos is, kinek sátorát szintén ellepte a közönség. Az ünnepély egyik látványossága a rögtönitélő biróság volt, mely dr. Tóth, dr. Novák, dr. Havassy és Dező Lajosné urnő rögtönitélő birákból állott, nagyon serényen dolgoztak, egyre-másra hordták széjjel a járőrök az elfogatási parancsot s hozták a vádlottakat, kiket jól megbirságoltak. A vádlottak között láthattuk Czelldömölk és vidéke intelligenciáját, kik áthatva a nemes céltól készségesen fizették le a birságokat. Bevétel eléggé szép volt, 1600 korona jött be. Mellette volt az anyakönyvi hivatal, hol Váralyay eskette össze a fiatal bohém ifjuságot. Odább volt a »Magyarok bejövetele« látványosság. Estelelik, elfogyott minden áru, elfogyott a pénzünk is, lassankint oszladozik a közönség s mi is hazamegyünk, eltelve azzal a gondolattal, hogy mily sok szépet és jót láttunk. Tekintve, hogy október van, dicséret illeti Fekete századost és az egész hölgykoszorut, hogy ilyen jól sikerült ünnepélyt rendeztek. A népünnepély Szőgyény-Marich Ferencné szül. Gorczey Paula grófnő fővédnöksége alatt ment végbe, melyen a vidékről is sokán megjelentek. A délutáni ünnepély után este a Griff-szálloda nagytermében táncmulatság volt, mely a késő reggeli órákig tartott s a közönség a termeket zsúfolásig megtöltötte. Az ünnepély tiszta jövedelme 31 ezer korona, amely a helyi csoport alapja javára fordittatik, mig a taggyüjtő iveken befolyt összeg kitesz 11791 K 60 fillért. A MOVE vezetősége ezuton mond hálás köszönetet mindazoknak, akik lelkes közremüködésükkel és hazafias adományaikkal a nemes ügyet előmozditották s kéri továbbra is a nagyközönség szives támogatását. A községek között különösen ki kell emelni Alsóságot, amely hazafias adományával bebizonyította, mire képes egy község, ahol [illegible] van. Ezúton is kéri a MOVE vezetősége, hogy azon községek, melyek a taggyüjtő iveket még nem küldték be, azt lehetőleg a jövő hét folyamán a járásbiróság épületében levő MOVE irodába eljuttatni szeveskedjenek. MOVE jelvények kaphatók a MOVE irodában Czelldömölkön. Vidékre postán is küld a vezetőség. Darabja 2 korona.

Esküvő. Dukai Takách Sárikával, dukai Takách Ferenc kamarás leányával csütörtökön tartotta esküvőjét dr. Böszörményi László miniszteri titkár.

Összeütközések Budapesten. A »Sontinello« szept. 30. Bécsből irja, hogy egy román őrjárat akart bevonulni a budai nemzeti palotába, ebbe azonban angol katonák megakadályozták őket, sőt szuronyszegezve zavarták ki őket, mikor az angolok felszólításának ellenszegültek. A román parnok az ententemissióknál tiltakozott, de eredménytelenül. »Manchester Guardian« okt. 1. »Összeütközés Budapesten« cimmel német hivatalos drótnélküli táviratot közöl az előbbi hirről.

Utlevelek és igazolójegyek kiállitása tárgyában be ügyminiszter körrendeletet adott ki, amelyben megállapitja, hogy ez ügyekben kis és nagyközségekben az elöljáróság rendezett tanácsu, törvényhatóságu városokban a rendőrség illetékes.

Halálozás. özv. Horváth Elekné szül. Koczor Etelka csütörtök reggel Csöngén életének 93-ik özvegységének 40-ik évében csendesen elhunyt. Holttestét ma délelőtt 11 órakor helyezik örök pihenőre a csöngei sirkertben. A magas kort ért urinőben dr. Pletnits Ferenc ügyvéd anyósát gyászolja.

A Hangya ujabb megbizatása. A Keresztény Egyesült Párt csütörtöki ülésén elhatározták, hogy felirnak a kormánybiztoshoz, hogy a burgonya átvételével a Hangya szövetkezetet, vagy pedig más keresztény céget bizzanak meg.

Mater Raingardis cim alatt a héten került ki könyvnyomdánkból dr. Kühár Flóris helybeli plebános csinos kis füzetkéje. A füzet egy édesanya életét irja le, aki a XI. század hatvanas éveiben született és zárdai vallásos nevelésétől haláláig csakis embertársai testi és lelki boldogulásán, segitésén fáradozott. Az olvasó figyelmét lekötő és lelkét felelevenitő füzetke kapható a könyves táblán és lapunk könyvkereskedésben 2 koronáért.

Üzletkötésünk Olaszországban. Budapesti kereskedő körökből vesszük az értesülést hogy Magyarország Olaszországból 30 millió lira értékü textilárut kap. Azonkivül tárgyalás alatt vannak a háboru kitörése előtt megrendelt 3000 darab vasuti teherkocsi, amelyek ma kb. fél milliárd korona értékot képviselnek. Olaszország azonkivül 1921-re a magyar kormánnyal szerződést köt gabonaszállitásra, ami mutatja, hogy a külföldön általában teljesen tisztában vannak azzal, hogy Magyarország rövid idő alatt lábra kap gazdaságilag is.

Elveszett mult vasárnap este a Griff-szálloda étteremben egy galléralaku [illegible] kelet boa. A megtaláló szerkesztőségünkben adja [illegible] illő jutalomban részesül.

[illegible] Az Apolló Mozi a közönség élénk látogatása mellett tartja előadásait. A szép és értekes műsorokért a mozi vezetősége nem sajnál költséget, azon van, hogy látogatóit minél nagyobb élvezetben részesítse. A mai napon 5—7 és 9 órakor kezdődnek az előadások. A vér bos zuért kiáll, nagy dráma 4 felvonásban, Henny Porttennel a főszerepben és Cserelányok vigjáték szerepelnek a mai műsoron. Az előadásokat zene kíséri.

[illegible] ar a y-Gz [illegible] ok [illegible] tanitó Czelldömolkön nov. 2 án a Korona nagytermében táncianfolyamot nyit, melyen összes divatos táncokat tanítja. Ma vasárnap este a Korona nagytermében a tánckedvelő ifjuságnak [illegible] mulatságot rendez.

Egy pianino vagy zongora bérletbe kerestetik. Cím megtudható szerkesztőségünkben.

Szovjet-élmények.

[illegible] Elbér Piéra. 4

Nem véletlen az, hogy a bolsevizmus szellemi vezérkara mindenütt a zsidóságból [illegible] Szampelly stb egész Polák Dezsőig végeláthatatlan sora a szellemi cirkelfogóknak csak azt a kapcsolatot [illegible], amely a zsidóság világuralmi vágyai és a bolsevizmus között van. Üzleti érzéktik megszerezte számukra a népek vagyonát — hiszen Magyarországon a gyárak 80 százalékát, a nagybérletek 50 százalékát a kezükön, a kereskedelem majdnem egészen, a földbirtokról csak latifundiumokban birtokolnak több mint öt millió katasztrális holdat. Mit jelentett a bolsevizmus a zsidóságnak? Minden a miénk! Kié? Azoké, akik rendelkeznek az állam vagyonával, akik egy fecnin milliókat utalnak ki maguknak, akik lefoglalnak házat, nagybirtokot, bútort, bélyeggyűjteményt, zongorát, képpénzt. Mindent. Minden a zsidó népbiztosoké. A proletárság? Az csak gimpli, az kaphatott az elvekért, a világmegváltásért, azoknak nem szabad se enni, se inni, csak a népbiztosok, pol. megbízottak és egyéb banditák cha-senek és pezsgőzhessenek. Soha a legfeketébb burzsi se élt úgy, mint ez a népbolondító banda a Hungáriában. Így lett volna az egész ország minden vagyona a zsidóké, mert hiszen gondoskodtak róla, hogy a kommunizált birtokokra is lehetőleg a saját [illegible] és egyéb Mabo elvtársaik üljenek. A keresztény tulajdonosokat, Fehér, Veszprém, [illegible] megyékben elkergették, a zsidók ott maradtak. Ez — azaz fajtársak.

Aztán a nemzetköziség. Szép eszme, ha az egyes népek testvéri szeretetére gondolunk úgy azonban, hogy az egyes nemzetek saját egyéni, faji értékei, kultúrája, öntudata sértetlen maradjon. De mit jelentett nálunk? Gyűlölni azt, ami magyar, gyűlölni a multat, gyűlölni a hazát, gyűlölni a nemzeti erkölcsöt, irodalmat, művészetet. Nem azt: szeretni ami magyar és megbecsülni, ami idegen és értékes, hanem gyűlölni a magunk fajtajat. Ki lehet így nemzetközi? Akit nem magyar anya szült, aki nem magyar tejet szívott magába, aki nem magyar szokásokon nevelődött, nem magyar gondolkozás és érzésközösségbe tartozott. Nemzetközi csak az lehet ilyen értelemben, aki nem magyar, nem német, nem francia, hanem minden nép közt idegen — a zsidó. A kereszténység is nemzetközi, de nemzeti is. A világtestvériség és a nemzeti öntudat kiegyenlítődik benne.

A vallásról is csett szó köztünk Fleischmann Ornagyval, sok eszmét meghánytunk-vetettünk magunk közt. Miért támadta, szórta [illegible] munkásság nevében pozíció banda az [illegible] ishlab.? Hiszen dolgozó akarta képviselni? Talán ők nem dolgoztak, talán nem tejjel [illegible] mint a szorgalmas mehek kötelességük? Miért gyilkolták le papot, apácát — miért nem húzták egyenesre egyetlen rabbinak sem a fejszét? — Ezek a gondolatok vetődtek fel köztünk.

Mikozben ezek fölött elmélkedtünk, egyszercsak az én nevemet is említik. Sietek kisérőmmel, egy kellemetlenkepü terroristával. Bevezet egy nagyterembe, ahol több asztalnál csoportok helyezkednek el. Egy elvtárshoz utasitanak.

Megkezdődik az első kihallgatás. Arra kellett vigyáznom, hogy valamikép megtudjam, mivel is vagyok vádolva. A kihallgatom egy héber detektiv, meg arra volt kiváncsi, hogy mit ja[illegible] [illegible] [illegible] [